

til at fyldestgjøre sine Forpligtelser, som § 8, 1ste Stykke forudsætter, skulde blive fældet efter altfor abstrakte Synspunkter, og til at forebygge dette er det blevet foreslaaet ombyttede Ordet „ere“ i 3die Linie med: „efter de forhaandenbærende Erfaringer maa antages at være“. Andre Medlemmer af Udvalget nære ikke hin Frygt og anse den foreslaaede Forandring i Redaktionen for overflødig. Men da den ikke kan skade, har hele Udvalget sluttet sig til Ændringen.

Bestemmelserne i § 8, 2det Stykke har Udvalget ikke fundet stemmende med Sygdomsforsikringens Frivillighed. Det foreslaar derfor, at dette Stykke udgaar. I § 8, 3die Stykke, foreslaar det endelig, at Ordene „med den i § 6 nævnte Undtagelse“ udgaa. Dette Forslag er en Konsekvens af Udvalgets Forslag med Hensyn til § 6.

Udvalgets Ændringsforslag til denne Paragraf ere altsaa:

a) I 1ste Stykke, 3die Linie, sættes i Stedet for Ordet „en“: „efter de forhaandenbærende Erfaringer maa antages at være“.

b) 2det Stykke udgaar.

c) I 3die Stykke, 1ste Linie, udgaa Ordene: „med den i § 6 nævnte Undtagelse“.

§

§ 9

indeholder Lovforslaget Bestemmelse om et aarligt Pengetilskud til de anerkjendte Sygekasser af det Offentlige, hvis Størrelse skal svare til Halvdelen af Sygekassens samlede Medlemsbidrag i det paagjældende Aar. Ogsaa Kommissionens Forslag indeholder Bestemmelse om et aarligt Tilskud af det Offentlige til Sygekasserne; men det forudsættes her, at et saadant Tilskud dog kun vil behøve at være midlertidigt og vil kunne undværes, naar Sygekasseinstitutionen i Ly af Loven har vundet fornøden Fasthed. Noget bestemt Tidspunkt for Ophøret indeholder Kommissionens forslaget dog ikke, og Udvalget maa være enig med, hvad der i Bemærkningerne til Regjeringsforslaget udtales, at det ikke er sandsynligt, at Loven og Sygekasseinstitutionens forventede videre Udvikling ville føre til en saa væsentlig Forringelse af Byrderne ved Forsikringen, at Tilskudet, naar det engang er indrømmet, skulde blive

overflødig. Spørgsmaalet er derfor kun, om Tilskudet overhovedet er nødvendigt eller, om det strax fra Begyndelsen maatte kunne undværes, uden at gjøre Lovens Formaal væsentligt Afbræk. Vel har nu Udvalget optaget en Bestemmelse om Sygekassemedlemmernes Ret til billigere Pleie paa offentlige Sygehuse og dermed givet Sygekasserne en Støtte, som Regjeringsforslaget ikke havde optaget, og som vil medføre en ikke ringe Besparelse for dem. Ved Siden heraf har Udvalget dernæst bibeholdt og noget udvidet den i Forslaget indeholdte, for Landssygekasserne betydningsfulde Ret til Fritkjørelse. Men Flertallet har dog ikke ment af Hensyn hertil at burde foreslaa, at Tilskudet helt skulde bortfalde, men har indskrænket sig til i videre Udførelse af en i Forslaget indeholdt Bestemmelse, at foreslaa, at Kommunen, fra den Tid, da Tilskudet kommer til at paahvile den, i dette kan fradrage Bærdien af den Hospitalshjælp eller den Fritkjørelse, den maatte have ydet en Sygekasse. Naar heller ikke Mindretallet (Raben og Schlegel) foreslaar Tilskudets Bortfald, ere Forudsætningerne herfor forklarede nærmere nedenfor. Medens saaledes hele Udvalget vil bibeholde det pekuniære Tilskud, foreslaar det dog en anden Beregning af det, end Regjeringsforslaget fastsætter, og kun et Flertal af Udvalget slutter sig til Forslagets Bestemmelser om, af hvilken Kasse Tilskudet skal udvædes, medens et Mindretal (Chr. Nielsen, Th. Nielsen, Raben og Schlegel) i saa Henseende foreslaar en vigtig Ændring.

Regjeringsforslaget foreslaar, som bemærket, det aarlige Tilskud bestemt til Halvdelen af Sygekassens samlede Medlemsbidrag i det paagjældende Aar, eller — med andre Ord — at det Offentlige tilskylder en Trediedel af det aarlige Indtægtsbeløb, som det ellers vilde have paahvilet Medlemmerne helt at tilvejebringe. Denne Ordning anbefaler sig især ved den Betragtning, at Tilskudet kommer til at staa i Forhold til de Offre, som Medlemmerne selv paatage sig. Naar Principet er Hjælp til Selvhjælp, synes det ogsaa retfærdigt, at Hjælpen kommer til at staa i Forhold til Selvhjælpens Størrelse.